

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ วัดเขาน้อยสามผาน จ.จันทบุรี

เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ [คำ]

ไม่มีอะไรจะหนักยิ่งกว่าการฆ่ากิเลส

พูดถึงเรื่องการฝึกอบรมภาวนา ท่านผู้ใดที่ยังไม่ขึ้นเวทีต่อกรกันกับกิเลสแล้วอย่าเอางานใด ๆ ในโลกนี้มาวัด ว่าตัวงานหนัก งานมาก งานยุ่งเหยิงวุ่นวาย ถ้ายังไม่ได้ขึ้นต่อกรกับกิเลสตัวลือโลกทั้งสามนี้ก่อนแล้วอย่าคุณนะ งานในโลกทั้งสามนี้เป็นงานที่กิเลสขับไล่ไล่ส่งให้พวกเราทำ กลางคืนก็ไม่ได้นอน กลางวันไม่ได้นอน เพราะกิเลสมันจับไล่ไปใส่งานนั้นใส่งานนี้ อยากดูสิ่งนั้น อยากเห็นสิ่งนี้ อยากฟังสิ่งนั้น อยากได้สิ่งนี้ ดิ้นอยู่อย่างงั้นแหละ นี่กิเลสมันพาให้ดิ้น

แม้ที่สุดมีเมียอยู่แล้วมันก็แอบขโมยไปหลังเมียมันนั่นแหละ ไปหาแอบดูอิเหนาคนไหนสวย ๆ ก็แอบติดแนบไปแหละ มาแต่ไหนหนุ มองดูสวยงามมากทีเดียว เราเกิดมานี้ไม่เคยพบผู้หญิงสวย ๆ งาม ๆ อย่างนี้เลย มาพบหนุวันนี้ แหม วาสนาแค่ไหน มองดูมองไม่เบื่อไม่เมา ทั้งมอง ทั้งอยากจับนั้นทั้งอยากจับนี้ละ โอ๊ย อะไรสวยงามหมด เสื้อผ้านี้สั่งมาจากเมืองไหน ทำไม่ถึงสวยงามเอานักหนา เมืองไทยนี้ไม่เห็นมี มีแต่เมืองนอกทั้งนั้น แล้วซื้อมาจากเมืองไหนละหนุ นี่ก็ยงชวนอิเหนาไปซื้อของเมืองนอกให้เป็นบ้ายิ่งกว่าของเมืองไทยอีกนะ ครั้นแล้วก็ติดพันกับอิเหนาไปละ เมียนอนอยู่นั่งอยู่ติดข้างไม่มองดูเลย เมียทั้งคนสู้อิเหนาไม่ได้ เป็นอย่างงั้นนะ นี่กิเลสลากคอคนไปมีเมียแล้วมันก็ไม่ดูเมียมัน

ไอ้ผู้หญิงตัวเก่ง ๆ ก็แบบเดียวกัน มีผัวนั่งทนโท่อยู่หน้าผากมันก็ไม่ดู มันอยากดูตั้งแต่ไอ้หนุ่มนั่นแหละ หนุ่มนี้มาจากเมืองไหนมันสวยงามเหลือเกิน หนุ่มเมืองของฉันทไม่เคยเห็นเลย ฉันทก็เที่ยวมานานแล้ว ไปที่ไหนฉันทก็ไปรอบประเทศไทยยังไม่เคยเห็นหนุ่มสวย ๆ อย่างนี้ ไม่หล่อแต่รูปร่างเฉย ๆ เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวก็สวยงามด้วยซื้อมาจากเมืองไหนพี่ เขาบอกว่าซื้อมาจากเมืองนั้นเมืองนี้ เอาละนะที่นี้ โอ๊ย เมืองไทยเราไม่มีผ้าอย่างนี้ ต้องไปหาเมืองนอกนะ แล้วแผ่นไปหาเมืองนอก กิเลสลากคอไปซื้อของเมืองนอกมา ของเมืองไทยมีมากเท่าไรไม่สนใจ ไม่ส่งเสริมของที่เป็นสมบัติอันเป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเอง เพื่อจะเชิดชูชาติไทยของเราขึ้นให้แน่นหนามั่นคง เพราะความยินดีในของมีอยู่แห่งชาติของตน มันไม่สนใจ

มันชวนอิเหนาไปซื้อของเมืองนอกมา นี่เห็นไหม กลับมาก็แอบไม่ให้ผัวเห็น นี่หญิงตัวแสบมันเป็นอย่างงั้น เห็นไหมกิเลส มันพอเมื่อไร มีเมียนั่งอยู่ข้าง ๆ มันก็ไม่

มองดูเมียยิ่งกว่าอีหนู ผัวนั่งอยู่ข้าง ๆ มันก็ไม่มองดูผัวยิ่งกว่าอีหนูนะ มันเป็นบ้าอย่าง
จั้น นี่ละเรื่องกิเลส ท่านทั้งหลายฟังเอา นี่นำมาพูดเพียงย่อ ๆ เท่านั้น เพื่อเป็นคติ มี
ไหมในหัวใจเรา ถ้าไม่มีเมืองนี้เราก็จะพาไปในกรุงเทพฯ ตัวเก่ง ๆ อยู่ในกรุงเทพฯ
มาก ๆ ถ้าไม่มีในเมืองจันทน์เรานะ กิเลสตัวนี้เก่งหรือไม่เก่ง อยู่ที่ไหนมันเหยียบหัวคน
หมด

มีผู้มีเมียมากเท่าไร ไม่มี ความหมายยิ่งกว่าอีหนู ยิ่งกว่าอีหนู ยิ่งกว่าคนเศษ
คนเดนกลางบ้านกลางเรือน หญิงเศษชายเดน อยู่ตามบ้านตามเรือนที่ไหนสวยงาม
หมด ถ้าเป็นัวเป็นเมียของตนไม่ยอมมอง นี่แหละกิเลสตัวนี้ ตัวมันก่อความทุกข์
ความร้อน ก่อพิษก่อไฟเผาบ้านเผาเรือน เผาครอบครัวเหย้าเรือน ผัวเมียแตกกระจัด
กระจายจากกัน เพราะผัวไม่ยินดีในเมีย เมียไม่ยินดีในผัว ไปยินดีในผู้หญิงกาฝาก ผู้
ชายกาฝาก คอยแต่จะมากัดตบกัดปอด ครั้นมาเห็นหน้ากันบ๊ีบ ไปไหนมา เมียเพราะ
ไม่ไว้ในผัว ไปไหนมา ทางนั้นก็ออกแล้วนะ เพราะมันเตรียมพร้อมไว้แล้ว ไร้อ้วเสบผู้
ชายนั้นก็ดี หือไปไหนมา ไม่เห็นตั้งแต่เช้ายันค่ำวันนี้ไปไหนมา อ้อ ไปฟังเทศน์มา ฟังซิ
นะ

ไปฟังเทศน์วัดไหน แหม พระท่านเทศน์ดีนะ ฟังแล้วจับใจ พระวัดไหน เมียก็
ถาม โอ๊ยบอกไม่ได้เดี๋ยวเมียจะให้เราเป็นเณรเฝ้าบ้านอยู่นี้ เดี่ยวเมียก็จะไปฟังเทศน์
เงียบ ๆ แหละ เราก็จะได้เฝ้าบ้าน ความจริงมันกลัวเมียไปเห็นหน้าผากมัน มันไปฝังไว้
ที่ไหนหน้าผากหน้าด่าน ๆ นั่น อย่างนี้แหละกิเลส ให้ท่านทั้งหลายพากันเข้าใจเอา นี่
ท่านเรียกว่ากิเลส ความโลภไม่รู้จักเมืองพอ จนเจ้าของจะตายก็ยังโลภ นี่ท่านก็เรียกว่า
กิเลส อารมณ์ของกิเลสให้อยากได้ อยากร้าอยากรวย อยากรวยอยากงาม อยากรหมด
ทุกอย่าง ไม่มีอะไรพอ ของในบ้านในเรือนไม่ดี ต้องของเมืองนอกเมืองนา สวยงามเอา
มาอวดกัน เราเป็นคนไทยด้วยกันไปเอาของเมืองนอกมาอวดกัน อวดว่าดีของดิบของ
ดีมา ความจริงเอาดีบเอาปอดตัวเองไปให้เมืองนอกเขากินหมด กลับมาไม่มีดีบมีปอด
ติดตัวมาเลย ท้องแห้งผากมา ไม่มีสมบัติเงินทองติดตัว เอาไปให้เขากินหมด เพราะ
ของเมืองนอกเมืองนาอะไรดีทั้งนั้น ๆ ดีกว่าของเมืองไทย

นี่ละที่ว่าถ้าเป็นหญิงกาฝากละดีทั้งนั้น ดีกว่าเมียของตัวเอง ถ้าเป็นชายกาฝากก็
ดีทั้งนั้น ๆ ดีกว่าผัวของตัวเอง ผัวของตัวเองสู้ไม่ได้ นี่พวกบ้ากาม บ้ากิเลส ให้ทราบว่
นี่คือกิเลส กิเลสมันเก่งไหม เรารู้ไหมว่ามันเป็นกิเลส พอเห็นหญิงก็ลืมนเมียเจ้าของเท่า
นั้น ไม่ทราบว่ามันเป็นกิเลส เห็นผู้ชายก็ลืมนผัวเจ้าของไป นี่มันหลงบ้าอย่างนี้เองเข้าใจ
ไหม นี่คือกิเลส ความรักไม่ทราบมาจากไหน รักประจบประแจงจะเลียแข้งเลียขาเขาก็
ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างได้หมด นี่ตัวกิเลสตัวหนึ่ง ให้พากันเข้าใจเสีย

ถ้าไม่เข้าใจจะเอาอีกนะ มันจะเป็นอีกอยู่ตลอดไปละพวกเรา ถ้าเข้าใจแล้วตัวเป็นผิว เมียเป็นเมีย ทุกสิ่งทุกอย่างมีพร้อมมูลสมบูรณ์เหมือนกันหมดนั่นแหละ ไม่มีใครแปลกต่างกัน หญิงเขากับเมียเราเป็นหญิงประเภทใด เมียเรามีความบกพร่องอะไร จึงไปหาผู้หญิงคนนั้น ผู้หญิงคนนั้นมีพิเศษอะไรบ้างมีที่อัน เอมาวัดกันซิกกับเมียของเรา เอมามาแข่งกันระหว่างหญิงกาฝากกับเมียของเรา หญิงกาฝากมีที่อัน ดูของมันให้ทุกสิ่งทุกอย่าง เปิดดูให้หมดมันมีที่อัน ครั้นดูอะไรมันก็เหมือนเมียของเรา เหมือนของเมียเรา ดูทางไหนก็เหมือนเมียเรา จะเกินจะมากกว่ากันสักนิดหนึ่งก็ไม่เห็นมี ก็เท่ากัน ๆ

ครั้นมาดูผู้ชายอีกมันก็แบบเดียวกันอีก ผู้ชายคนนั้นมันที่อัน อันหนึ่งมันใหญ่ขนาดไหน มันเท่าต้นเสานี้ไหม ตัวของเรามีขนาดเท่านี้แหละ เท่านี้มือ เท่านี้เท้า ไร่ คนนี้มันเท่าต้นเสาทะเรือ เอมามาอวดตัวตัวเองซิ ยอมให้เขาเสียนะพ่อหนู เขาใหญ่กว่าเธอ แล้วเขามีห้าอันด้วย เธอมีอันเดียวสั้น ๆ เขามีห้าอัน อันหนึ่งได้ห้ากิโล นี่มอบให้เขาเสียนะ ฉันจะไปนอนกับเขา ฉันจะสนุกสนาน เขามีถึงห้าอัน แกมีอันเดียว อย่างนี้ เอมามาเทียบมาแข่งกันดูกับตัวของเรา มันก็เท่ากัน ไม่เห็นมีแปลกประหลาดอะไร มันเป็นบ้าสติ ๗ ร้อน ๆ กิเลสพาคนให้เป็นบ้า ลืมผิวลืมเมียไปอย่างนี้

นี่ท่านเรียกว่ากิเลส ราคะตัณหา เห็นอะไรสวยงามทั้งนั้น ดีทั้งนั้น น่ารักน่าชอบไปหมดทุกอย่าง นี่เรียกว่าราคะตัณหา คือกิเลสประเภทหนึ่ง ที่ประเภทนี้ผู้หญิงหน้าด้าน ผู้ชายหน้าด้าน แต่งเนื้อแต่งตัวนี้สะวิ๊ดสะวิ๊ด เปิดหน้าเปิดหลัง ต่อไปมันจะเปิดทั้งที่มันเลยละ ผู้ชายก็เปิดทำใส่กันเลย มันก็เหมือนหมา ถ้าเป็นเหมือนหมาใครจะอยากไปดู มันมีศักดิ์ศรีอะไรหมา คนมีศักดิ์ศรีกว่าหมาก็เพราะแต่งเนื้อแต่งตัว สงบเสงี่ยมงามตา น่าดูน่าชม ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็น่ากราบไหว้บูชา ถ้าเป็นเด็กก็น่ารัก ไม่แบบประเจิดประเจ้ออะไรอย่างนั้น มันเป็นอย่างงั้นนะเวลานี้

กิเลสตัวนี้มันหน้าด้านเข้า การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้ไม่ได้สนใจ ถ้าเป็นผู้หญิงก็อยากให้ผู้ชายมอง เป็นผู้ชายอยากให้ผู้หญิงมอง แต่ผู้หญิงมักจะตื่นกว่าผู้ชาย ของอย่างนี้ผู้หญิงชอบ แต่งตัวนี้โก้หรู นุ่งกางเกงมานี้ แหม มองเห็นทั้งริมแก้มอ่อน เห็นหมดเลยทีเดียว เจ้าของยังยิ้มแย้มแจ่มใสอยากให้เรามอง เขาจนมองดูไม่ได้จะว่าไง จะสลับสไลไป ไปถึงบ้านเขาก็ต้องหยาบมาแก้สลับ เพราะไปเจอเอาของอย่างนั้นเข้ามา นี่ละท่านเรียกว่ากิเลส ราคะตัณหา ถ้าไม่ได้อย่างใจก็เคียดก็แค้น ผ่าฟันรันแทงกัน นี่ก็ตัวความโกรธก็คือราคะตัณหา ที่นี้จะประมวลเข้ามา นี่ละท่านเรียกว่ากิเลส

กิเลสตัวนี้มันเป็นอารมณ์อันหนึ่งอยู่ในจิตใจของสัตว์โลก ทั้งหญิง ทั้งชาย ทั้งสัตว์ ทั้งบุคคล มีอยู่ด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครไปศึกษาเล่าเรียนมาจากไหน มันเกิดอยู่กับใจของคน ท่านเรียกว่ากิเลส คือความเศร้าหมองมืดตื้อ ทำคนให้ลุ่มจม ทั้ง ๆ ที่ตาดี

หุติ ให้ตาบอดหูหนวกไปหมด จิตใจก็มืดตื้อไปหมด ความคิดอ่านไตร่ตรองหาเหตุผลเพื่อความสงบเย็นใจ เพื่อตัวเอง และเพื่อครอบครัวเหี้ยมเรื้อนไม่มี มีแต่ติดแต่ดินหาแต่เรื่องตามความชอบใจ ๆ นี่ท่านเรียกว่าราคะตัณหา

เหล่านี้มีอยู่กับสัตว์กับบุคคลทั่ว ๆ ไป ไม่ต้องไปศึกษาเล่าเรียนที่ไหน มนุษย์เรายังเรียนวิชานั้นเรียนวิชานี้ สุนัขเขาไม่เห็นเรียน อันนี้เรียนทุกอย่าง เรียนเป็นบ้างกันไปเลย จนไม่รู้เนื้อรู้ตัว เสียค่าไปเรียนสักเท่าไร ได้มาแต่งตัวโก้หรู หมดเงินไปเท่าไรหมาเขาไม่เห็นหมดเงินสักสตางค์เดียว เขาอยู่เป็นหมูเป็นหมาได้ เราเป็นมนุษย์เลวกว่าหมาใช้ไม่ได้ นี่กิเลส ดูหน้ามันให้ดูหน้าเรา ดูหน้ากิเลส อย่าไปดูหน้าใคร ให้ดูหน้าเจ้าของ ดูใจเราอย่าไปดูใจคนอื่น สิ่งทีกล่าวมาเหล่านี้มันมีไหม นี่ละกิเลสที่ตัวเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงใหญ่โตครอบโลกธาตุ ไม่มีใครจะเหนื้อมันได้คือกิเลสตัวนี้เอง ที่เรียกว่ากิเลส ๆ สัตว์โลกตายกองกันอยู่ไม่มีเวลาหยุดเวลายั้ง ก็เพราะไม่เห็นโทษของกิเลส ก็ไม่มีทางที่จะแก้ไขตัดแปลง หรือปลัดพรากจากกันได้กับกิเลส จึงเป็นของยากมากที่สุด

ที่นี้กลับมาหาพระเจ้า พระเราอุตสาห์พยายามบวชมาในพุทธศาสนา ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า เวลาบวชแล้วท่านสอนให้อยู่ในป่าในเขา มีพระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญเป็นคติตัวอย่างสมศาสตร์เอกมาก่อนแล้ว เวลาพระองค์เสด็จออกทรงผนวชก็อยู่ในป่าในเขา ทั้ง ๆ ที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน เสด็จออกทรงผนวช อด ๆ อยาก ๆ ขาด ๆ แคลน ๆ บางทีถึงขั้นสลบไปก็มี ได้รับความลำบากลำบากเพราะฆ่ากิเลสดังที่กล่าวนี้แหละ พระเจ้าแผ่นดินท่านก็มีลูกมีเมีย มีไพร่ฟ้าประชาชนีเหมือนเรา ท่านยังรักยิ่งสงวนมากกว่าเราเป็นไหน ๆ ประหนึ่งว่าพระทัยนี้จะหลุดขาดสะบั้นออกไปต่อหน้าต่อตา เพราะความรักความห่วงใยไพร่ฟ้าประชาชนีทั้งแผ่นดิน ซึ่งอยู่ในครอบครองของพระองค์

พระองค์ก็สละตัดออกไปได้ ออกไปแล้วไปบวช พยายามฆ่ากิเลสตัวนี้ ตัวหึงตัวหวง ตัวห่วงตัวใย มีราค้าราคาไปหมดคนทั้งแผ่นดิน มีราคาไปหมด ทุกอย่างมีราคาไปหมด ทำให้เกิดความห่วงความใยเหมือนหนึ่งว่า ชั่วหัวใจนี้จะขาดออกไปจากพระทรวงอกนี้เลย พระองค์ก็ทน เสด็จออกทรงผนวช แล้วไปบำเพ็ญทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า ผิดบ้าง ถูกบ้าง เป็นธรรมดา บางครั้งถึงสลบไสล นี่พระองค์ได้บำเพ็ญมาเต็มเหนี่ยว เมื่อไม่หยุดไม่ถอยหลายครั้งหลายหนก็ถูกทาง คือ ทรงบำเพ็ญอานาปานสติแล้วบรรลุธรรมขึ้นมาเป็นศาสดาเอกสอนโลก แล้วเห็นหมดที่นั่นะ กิเลสตัวเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้มาตั้งกับตั้งกัลป์ ทั้งเขาทั้งเราตายกองกันอยู่ที่นี่ก็กับกัลป์ ได้กระจำงแข็งขึ้นแล้วในคืนวันเดือนหกเพ็ญวันนั้น

พอตรัสรู้ขึ้นมาแล้ว มองดูพระองค์เองที่เคยเกิดเคยตายกองกันอยู่กับตัวเอง แล้วกับสัตว์ทั้งหลายนี้ มองดูเขา มองดูเรา ตายกองกันมานี้ก็กัปก็กัลป์ ก็ภพก็ชาติ เกิดที่ไหน ตายที่ไหนบ้าง นับไม่ได้เลยแต่ละคน ๆ เพราะกิเลสตัวหวังตัวโย ตัวหึงตัวหวงนี้ ละพาให้ติดให้เดินไปตามมัน แล้วก็สร้างแต่ภพแต่ชาติ เกิด แก่ เจ็บ ตายขึ้นในตัว นอกจากนั้นยังผลักดันให้เราทำความชั่วซ้ำลามาก สร้างบาปสร้างกรรมเต็มหัวใจเข้าไปอีก ตายแล้วก็จมลงไปนรก ก็ครั้งก็หน คน ๆ หนึ่งตกนรกก็หน เพราะเกิดมา ตายมา ตั้ง กัปตั้งกัลป์ ไม่ทราบว่าเป็นชาติเป็นภพ สัตว์ประเภทใด เป็นเปรต เป็นผี เป็นสัตว์นรก เทวบุตรเทวดา พลิกเปลี่ยนไปมาอยู่อย่างนี้ตลอด มาเป็นมนุษย์ก็ไม่ทราบว่่าก็ครั้งก็หน แต่ระลึกชาติของตัวเองไม่ได้ เพราะไม่เห็นร่องรอยที่มาแห่งความเกิดตายของตัวเองในภพชาตินั้น ๆ แล้วก็ยอมตายกองกันอยู่นั้น

พอวันนั้นทรงบำเพ็ญอานาปานสติจึงทรงระลึกชาติย้อนหลังได้ โอ้อโฮ การเกิดตายของเรา เพียงแต่เราคนเดียวเท่านั้นก็นับไม่ได้แล้ว เอาศพมากองกันในประเทศไทย ของเรานี้ก็จะไม่มีที่กองแล้วสำหรับศพของคน ๆ เดียว ถ้าไม่เปื่อยไม่เน่า ตายแล้วกองกันไว้ ๆ ก็ภพก็ชาติไม่ให้เปื่อยให้เน่า กองกันมีตั้งแต่พระศพของพระพุทธเจ้า เวลาทรงเล็งญาณดูด้วยปุพพนิวาसानุสสติญาณเรียบร้อยแล้ว เกิดความขะแยงในภพชาติของตน จากนั้นก็พิจารณาดูสัตว์ทั้งหลายจะเกิดตายเหมือนเราหรือไม่ เรียกว่า จุตูปปาตญาณ

เบื้องต้นได้ปุพพนิวาसानุสสติญาณ ทรงระลึกชาติย้อนหลังได้ ว่าเกิดเป็นสัตว์ เป็นบุคคล เกิดเป็นเปรต เป็นผี สัตว์นรกอเวจี ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม ขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่ที่นี่ เหมือนกับขึ้นบันไดบ้าน ลงบันไดบ้านตลอดมานี้ สัตว์ทั้งหลายก็ยังมีมาก กำหนดดู สัตว์ทั้งหลายยิ่งมากเข้าไปอีก ตั้งแต่ศพพระองค์เดียวเท่านั้นก็พอแล้ว เกิดเป็นชาติอะไรบ้าง ที่นี้สัตว์ทั้งหลายมากขนาดไหน ต่างคนต่างเกิด ต่างคนต่างตาย เปลี่ยนภพ เปลี่ยนชาติตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน เกิดความสลดสังเวช แล้วก็พิจารณาสาเหตุแห่งเกิดตายเหล่านี้ทั้งเขาทั้งเรามีมาจากอะไร พิจารณาย้อนเข้าไป เรียกว่า ปัจจยการ เข้าในองค์อริยสังแล้วที่นี้ พิจารณาถึง อวิชชาปัจจยา สงฺขารแล้วที่นี้

พิจารณาเข้าไปมันเป็นไปจากอะไร มันก็เป็นไปจากอวิชชาปัจจยา สงฺขาร นี้แหละ ตัวอวิชชาเป็นกษัตริย์วิภูจักรอันใหญ่หลวง ครอบครองอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกทุกรายไปเลย พระองค์พิจารณาย้อนหน้าย้อนหลังในอวิชชาปัจจยา สรุปลงแล้วก็ บรรลุธรรมขึ้นมา พอบรรลุธรรมขึ้นมา คือถอนอวิชชานี้ออกจากพระทัยเรียบร้อยแล้ว กิเลสชาติสะบันงลงไป กิเลสที่กล่าวถึงตะกั๊วะ ที่พาให้คนเป็นบ้าอยู่ตลอดเวลานี้ชาติ สะบันงลงไป พระองค์จึงได้จำขึ้นมา วันนั้นได้ตรัสรู้ธรรม จากนั้นขอสรุปลงมาเลย เมื่อ

ได้ตรัสรู้ธรรมแล้วทรงท้อพระทัย ไม่อยากสั่งสอนสัตว์โลกอะไรอีกเลย เพราะเป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอดที่มนุษย์และสัตว์ทั้งหลายจะรู้ตามเห็นตามพระองค์ได้

พระองค์ก็พิจารณาทบทวน อ้อ มี ถึงจะว่าเป็นของยากลำบากผู้ที่รู้ตามเห็นตามยังมีอยู่ จึงได้พิจารณาถึงอุปนิสัยปัจจัยของสัตว์โลกที่มีเหลี่ยมล้ำต่ำสูงต่างกัน บางรายก็มีตมหาสาโหด มีตจนไม่มีบาปมีบุญติดตัว มีตั้งแต่กรรมชั่วช้าลามกที่สร้างไป ก็เป็นการสร้างบาปสร้างกรรมทั้งนั้น เต็มหัวใจ ๆ ตายแล้วก็จมไปเลย ๆ นี่ก็มีประเภทที่พอบึกบึนได้ก็มี อย่างพวกเรา ๆ ท่าน ๆ ใ้พวกที่ปทปรมะนี้เรียกว่าหมดคุณค่าหมดราคา เกิดมากับโลกกับมนุษย์เขาก็ได้ชื่อแต่มนุษย์ แต่จิตใจในเรื่องบาปเรื่องกรรมไม่มี มีแต่สร้างบาปสร้างกรรมอันเดียว โดยปฏิเสธว่าสร้างบาปไม่เป็นบาปสร้างบุญไม่เป็นบุญ อยากทำอะไรก็ทำ กิเลสมันก็ใส่เข้าไปสร้างตั้งแต่บาปแต่กรรมตายแล้วก็จมลงในนรกๆ อย่างนี้เรื่อยมา ประเภทนี้เรียกว่ารอแต่ลมหายใจ ตายแล้วก็ไปจมเลยทีเดียว เพราะไม่มีบุญเครื่องจุดลากขึ้นมาแม้แต่หน่อยเลย

ที่นี้ผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยมากกว่านั้นก็พอสู้อพอพืดพอเหวี่ยงกันได้ ท่านเรียกว่าเนยยะ อันนี้ทั้งขึ้นทั้งลงไปได้ทั้งนั้น ถ้าอ่อนกิเลสก็ลากลงนรกได้ ถ้าเราแข็งทางบุญทางกุศลเราก็ลากตัวเราขึ้นสวรรค์ พรหมโลกไปได้ ชั้นชั้นที่สามที่สี่ อุดมกัฏฐัญญู วิปจิตัญญู มีอุปนิสัยสามารถแก่กล้าที่จะบรรลุธรรมตรัสรู้เป็นผู้สิ้นกิเลสในโลกยังมีอยู่ พระองค์ก็แนะนำสั่งสอนเรื่อยมา ที่นี้ก็ลงมาหาเรื่องของพระ พอบวชแล้วท่านก็ รุกขมุขลเสนาสน์ "บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมุขลรมไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื่อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ แล้วประกอบความพากเพียร เพราะสถานที่นี้เป็นสถานที่ปราศจากผู้คนพลุกพล่านวุ่นวาย เป็นสถานที่เหมาะสมกับการบำเพ็ญสมณธรรม เธอทั้งหลายจงบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด" นั่นท่านสอนพระมา

เมื่อได้สอนพระแล้ว ผู้มีอุปนิสัยปัจจัยซึ่งควรจะตรัสรู้อย่างรวดเร็วก็มีอยู่มากทีเดียว ยกตัวอย่างเช่น เบนุจวัดคิย์ทั้งห้าเป็นต้น สำเร็จได้มรรค ผล นิพพานขึ้นมา เป็นสงฆ์ สรณ คจฺจามิ เป็นสรณะของสัตว์โลกของพวกเราได้เป็นอย่างดีเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ พวกที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้า ก็เป็นผู้ตัดดวงเอามรรค ผล นิพพาน อยู่ในป่าในเขา นั่นละสถานที่ที่พระพุทธเจ้าสอนพระให้ไปอยู่ บวชแล้วให้ไปอยู่ในป่าในเขาในถ้ำเงื่อมผาบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อแก้เพื่อถอดถอนกิเลสตัวเป็นภัยเหล่านี้ออกจากจิตใจ ท่านสอนแล้วก็ตั้งใจตะเกียกตะกาย ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนก็พืดก็เหวี่ยงกันไป

นี่ละที่นี้ก็มาถึงจุดที่ว่าความยากความลำบากใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ที่เราว่ายาก ว่าลำบาก ว่าเป็นงานหนักงานหนา งานลำบากลำบากนี้ ถ้ายังไม่ได้ก้าวขึ้นสู่

เวลาที่ต่อกรกับกิเลสตัวเหนียวแน่น แก่นหลอกลวงเก่ง ๆ นี้แล้ว ใครอย่าว่างานของตัวหนัก ๆ นะ เมื่อได้ขึ้นต่อกรกับกิเลสนี้แล้ว นั้นแหละจึงจะทราบได้ว่า กิเลสนี้เหนียวแน่นที่สุด ไม่มีอะไรเกินกิเลส ความฉลาดแหลมคมก็ไม่มีอะไรเกินกิเลส นอกจากธรรมที่นำมาบำเพ็ญเพื่อแก้กิเลสเท่านั้น ท่านผู้บำเพ็ญธรรมอยู่ในป่าในเขา ท่านจึงต้องเร่กับกิเลส ผ่ากิเลส เอา ทุกข์ก็ทุกข์ จนก็จน

ผู้ที่บวชในพุทธศาสนาเพื่อมุ่งอรรถมุ่งธรรมแล้ว ไม่มีความห่วงใยกับสิ่งทั้งหลาย การอยู่ การกิน การหลับ การนอน ทุกอย่างท่านไม่เป็นอารมณ์ ขอให้ได้บำเพ็ญสมณธรรมเป็นความสะอาดสบาย ตั้งสติตั้งชำระจิตใจของตน เป็นความ پاکความเพียรประจําใจ เริ่มต้นตั้งแต่บริกรรมภาวนา มีคำบริกรรมภาวนาเป็นเครื่องกำกับจิตใจ มีสติตั้งเป็นเครื่องบังคับใจให้อยู่กับคำบริกรรมภาวนา ให้จิตมีที่ยึดที่เกาะ เมื่อจิตมีที่ยึดที่เกาะ โดยสติเป็นเครื่องบังคับให้ทำงานอยู่แล้ว จิตย่อมตั้งรากตั้งฐานได้ขึ้นมา แล้วจิตใจซึ่งเคยว้าวุ่นซุ่นมัว ติดติดกับกิเลสทั้งหลายตัวเกี้ยว ๆ นั้นก็จะค่อยสงบตัวเข้ามา ๆ

งานการแห่งการชำระจิตใจก็มีกำลังวังชามากขึ้น ความสงบใจ สบายใจ ไม่เคยมีตั้งแต่เกิดมาก็จะปรากฏขึ้นในขณะภาวนาจิตใจที่สงบแล้วนั้นแล นี่ละผู้ที่จะเป็นผู้ตัดดวง เอมรรค ผล นิพพาน คือผู้ดำเนินอย่างนี้ตามทางของศาสดา เดินจงกรมก็มีสติติดใจจ่ออยู่กับ ถ้าผู้ตั้งต้นในคำบริกรรมก็ติดแนบอยู่กับคำบริกรรม ไม่ปล่อยวางไปไหน ผู้ที่อยู่ในความสงบติดแนบกับความสงบ ไม่ปล่อยไปไหน คือจิตที่เป็นสมาธิแล้ว จะปล่อยอารมณ์ก็ปล่อยได้ แต่ท่านรู้ของท่านเอง พอจิตสงบแล้วจิตเป็นจุดเด่น มีความรู้เด่นอยู่ตรงนั้นแล้ว สติติดอยู่กับจุดเด่นของจิตที่มีความแน่นหนามั่นคงด้วยสมาธิ นั้น

เวลายังไม่ได้นั้นต้องอาศัยคำบริกรรมเป็นรากเป็นฐานไว้ก่อน เกาะคำบริกรรมให้ติดแนบ ต่อไปจะสร้างความสงบขึ้นมา จากความสงบหลายครั้งหลายหนแล้วจะสร้างฐานแห่งสมาธิ คือความแน่นหนามั่นคงของใจขึ้นมาเรื่อย ๆ ใจเป็นความสงบเย็นเมื่อใจเป็นความสงบเย็นแล้วเป็นปากเป็นทางแห่งทางด้านปัญญา พิจารณาทางด้านปัญญา ยกเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ที่อุปัชฌาย์มอบให้ หรือพระพุทธเจ้ามอบให้มา ตั้งแต่วันอุปสมบทแล้ว ว่าผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก ตับ ไต ใส่ พุง เหล่านี้โลกสงวน โลกรักเอานักหนา เราก็อยู่ในโลกแต่เราจะสละโลก เราต้องพิจารณาสิ่งเหล่านี้ให้เห็นภัยของมัน

พิจารณาอาการเหล่านี้เป็นพื้นเป็นฐานอยู่ตลอดเวลา นี้ออกทางด้านปัญญา เกสา โลมานี้ในเบื้องต้นก็ถือเป็นคำบริกรรมเพื่อสมถธรรมเสียก่อน พอจิตออกทาง

ด้านปัญญาแล้ว ก็ถืออาการเหล่านี้เป็นพื้นฐานแห่งวิปัสสนาพิจารณา ผมก็เป็นปัญญา
 เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก ตับ ไต ไส้ พุง เป็นสติปัญญาไปหมด พินิจพิจารณาแก้
 ไขตัดแปลงอันนี้ให้หนัก ๆ เข้าไปโดยลำดับลำดับ นี่ละท่านว่าฆ่ากิเลส ท่านฆ่าอย่างนี้
 ฆ่าความรักในร่างกาย รักในร่างกายตัวแล้วก็รักในร่างกายเขา ตัดกายตัวแล้วก็ตัดกาย
 เขา ตัดกายหญิงแล้วก็ตัดกายชาย ตัดได้ พัวพันกันได้ สร้างพินสร้างไฟขึ้นมาโดยไม่รู้
 จักประมาณ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้พิจารณาทางด้านปัญญา

พิจารณาร่างกายนี้เอาจริงเอาจังมาก เหมือนเขาไถไร่ไถนา คราดไร่คราดนา
 คราดไปคราดมาตลอดบททวนไม่รู้กี่ครั้งกี่หน เอาจนมูลคราดมูลไถแหลกละเอียดควร
 แก่การปักดำแล้วเขาก็ปักดำลงไป อันนี้พิจารณาจนมีความละเอียดในเรื่องอนิจจัง ทุกข
 อนตตา อสุภะอสุภังในร่างกายเรา นี้ แยกออกข้างนอกก็พิจารณาเป็นแบบเดียวกัน
 พิจารณาข้างในก็เป็นแบบเดียวกันด้วยปัญญาตลอดสาย เมื่อเวลาจิตมีความเหน็ด
 เหนื่อยเมื่อยล้าก็ย้อนเข้ามาสู่สมาธิพักอารมณ์ ไม่ต้องทำงานทางวิปัสสนา ทางปัญญา
 นั้นก่อน เข้าสู่ความสงบของจิต

เมื่อจิตมีความสงบได้กำลังวังชาแล้วถอยออกไป แล้วพิจารณาก้าวทางด้าน
 ปัญญา โดยถือเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ตลอดถึงภายในทุกสัต์ทุกส่วน เป็นที่พินิจ
 พิจารณาคลีคลายสิ่งเหล่านั้น จิตใจเมื่อพิจารณาหลายครั้งหลายหนย่อมมีความสว่าง
 กระจ่างแจ้ง คล่องแคล่วตัวขึ้นมาเรื่อย ๆ ปัญญาก็คล่องตัว ๆ พิจารณาเข้าไป เห็นทาง
 แก่กิเลสได้เป็นลำดับจากทางด้านปัญญา ทางด้านสมาธิเป็นแต่ตีกิเลสให้ตะล่อมเข้ามา
 สู่ความสงบเย็นใจ พอทางด้านปัญญาแล้วคลีคลายกิเลสออกมาพินให้ขาดสะบั้นหัน
 แหกกลงไปโดยลำดับลำดับ ในสถานที่คือป่าคือเขาลำเนาไพร รุกขมูลรมไม้ เหล่านี้
 สถานที่บำเพ็ญของพระ ผู้จะถอดถอนกิเลสซึ่งเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ใจของตัวเอง มา
 ตั้งกบตั้งกัลป์ให้ค่อยเบาบางจางลงไปเป็นลำดับ จนกระทั่งฟาดให้มันแตกตกลงไป ไม่มี
 กิเลสตัวใดเหลืออยู่ นี่การภาวนาของพระ

บรรดาพระลูกพระหลานให้พากันตั้งอกตั้งใจ สำหรับหลวงตานี้แก่แล้วเวลานี้
 ได้พูดถึงเรื่องการภาวนาให้ฟัง เรื่องฆ่ากิเลสนี้ ไม่มีอะไรจะหนักยิ่งกว่าการฆ่ากิเลส
 งานการใด ๆ ว่าเป็นของหนักสู้การงานการฆ่ากิเลสไม่ได้ ถ้าใครยังไม่ผ่านเวที
 การฆ่ากิเลสมาแล้ว อย่าพูดออกมาว่างานตนหนัก ตนลำบากอย่างนั้นอย่างนี้ ให้
 ฆ่ากิเลสเสียก่อนถึงจะรู้ เพราะเป็นงานที่หนักมากยิ่งกว่างานใด ๆ ทั้งนั้น เนื่องจาก
 กิเลสมันเหนียวแน่น ความเฉลียวฉลาดแหลมคมไม่มีอะไรเกินกิเลส มีธรรมเท่านั้น

จึงต้องใช้ธรรม ทั้งความสงบต่อนกิเลสตัวติดตัวดั้นให้เข้าสู่ความสงบ พัด
 เหวี่ยงกิเลสด้วยปัญญา ฟาดพินลงไป ขาดสะบั้นลงไป ๆ ทางก้าวเดินเพื่อความพ้นทุกข์

จะเปิดโล่งไปด้วยอำนาจของปัญญา พิจารณาคลี่คลายซึ่งเป็นภูเขาทั้งลูก คือร่างกายนั้นแหละ มันปิดบังหุ้มห่อเอาไว้ เปิดออกให้มันเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง มันจะรักจะชอบอะไร ๆ พิจารณาออกให้เห็นได้ทุกสัต์ทุกส่วน มันก็ปล่อยออก ๆ วางออก ท่านบำเพ็ญในครั้งพุทธกาล ท่านบำเพ็ญอย่างนั้น ผลแห่งการบำเพ็ญไม่หยุดไม่ถอย ปรากฏว่าองค์นั้นสำเร็จพระโสดาอยู่ในป่านั้นเขาถูกนั้น องค์นั้นสำเร็จพระสกิทาคาอยู่ในป่านั้นเขาถูกนั้น องค์นั้นสำเร็จพระอนาคา องค์นี้สำเร็จจรหันต์ อยู่ในป่านั้น เขาถูกนั้น ตักตวงเอาแต่มรรค ผล นิพพาน สง่างามอยู่ภายในจิตใจ สว่างจ้าทั้งวันทั้งคืน คือท่านผู้ทรงมรรค ทรงผล

จิตใจที่เคยมีตบอดมาตั้งกัปตั้งกัลป์ เมื่อธรรมได้เข้าชักฟอกชำระล้างเสียโดยสิ้นเชิงแล้วจำไปหมด ไม่มีอะไรปิดบังหัวใจที่ชะล้างด้วยสติ ปัญญา ศรัทธา ความเพียรนี้ไปได้ นั้นแหละท่านผู้ทรงมรรค ทรงผล ในครั้งพุทธกาลท่านทรงมาอย่างนั้น ๆ ในสมัยปัจจุบันนี้ขอให้ดำเนินตามทางของศาสดาสอนไว้แล้วนั้นเถิด เพราะทางนี้เป็นทางสว่างขาดธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ เป็นทางเพื่อมรรคเพื่อผลโดยตรง ใครดำเนินตามนี้ก็เรียกว่าตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุก ๆ กระเบียดไปเลย ดังที่ท่านสอนไว้เมื่อจวนจะนิพพานว่า “พระธรรมและพระวินัยนั้นแลจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเรา ตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว”

เมื่อเราดำเนินตามธรรมที่เรียกว่าสว่างขาดธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนั้น ก็เท่ากับดำเนินหรือตามเสด็จพระพุทธเจ้า เรื่องมรรคเรื่องผลก็จะได้เจอไปเป็นลำดับลำดับตามสายทางที่สอนไว้แล้วโดยถูกต้องนั้น เราก็จะตักตวงเอามรรค ผล นิพพาน ขึ้นในหัวใจของเราเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ ความพ้นทุกข์นี้ คำว่าทุกข์ทั้งหมดที่อยู่ในแดนโลกธาตุ ซึ่งเราเคยแบกเคยหามาตั้งกัปตั้งกัลป์นั้นได้ขาดสะบั้นลงจากหัวใจ ในขณะที่กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ไม่มีอะไรมาสร้างทุกข์อีกเลย เหลือตั้งแต่ความบริสุทธิ์พุทธโธล้วน ๆ นี้เรียกว่าธรรมธาตุ ที่ผู้บำเพ็ญทั้งหลายได้รับ ไม่ว่าจะครั้งพุทธกาล ไม่ว่าจะครั้งใดจนกระทั่งบัดนี้ ธรรมนี้คงเส้นคงวาหนาแน่นที่จะให้ผลแก่ผู้บำเพ็ญตามตลอดมา

เช่นเดียวกับกิเลส ใครมีความหนักหน่วงหนักแน่นไปในทางกิเลส สร้างแต่กิเลส ขึ้นมาก็เท่ากับสร้างกองทุกข์ขึ้นมาให้ตัวเองตลอดไปเช่นเดียวกัน เพราะกิเลสก็ไม่ครีไม่ล้ำมัย สร้างกิเลสเป็นกิเลสขึ้นมา เป็นบาปเป็นกรรมขึ้นมา สั่งสมความทุกข์ขึ้นมา สร้างอรรถสร้างธรรม มีการให้ทาน รักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา ก็เป็นขึ้นมาเรื่อย ๆ จนกลายเป็นผู้ทรงมรรคทรงผลขึ้นมาเช่นเดียวกับครั้งพุทธกาลนั้นแล เพราะสว่างขาดธรรมนี้ตรัสไว้เพื่อมรรค ผล นิพพาน ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าคือตลาดแห่ง

มรรค ผล นิพพาน เป็นอภิลิขิต ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย สมัยนั้นให้ผล สมัยนี้ศาสนา
เรียวแหลม ไม่มี มีแต่คนพาให้เรียวแหลม เจ้าของไม่สนใจกับธรรม ธรรมก็เรียวแหลม
แม้แต่จะไปนั่งอยู่ตรงพระพักตร์พระพุทธเจ้า ก็ไปเรียวแหลมให้พระพุทธเจ้าสลด
สังเวชอยู่ต่อหน้าต่อตานั้นแหละ

ถ้าคนไม่มีศีลมีธรรม ไม่มีความหิริโอตตปะตอบาปต่อกรรม สร้างแต่บาปแต่
กรรม แล้วไปนั่งอยู่ต่อพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าก็ให้พระองค์สลดสังเวชอยู่นั้นแหละ
โลกทั้งหลายเขาขึ้นสวรรค์ นิพพาน คนนี้มีแต่ลงนรกอย่างเดียวก็น่าสลดสังเวช จะทำ
ให้พระพุทธเจ้าสลดสังเวชได้ไม่สงสัย ขอให้พากันพิจารณาพิจารณา บรรดาพี่น้องทั้งหลาย
ที่ได้มาในงานนี้ วันนี้เป็นโอกาสอันดีที่ได้สนทนาเป็นกันเองกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย
ให้พากันคิดกันอ่านไตรปิฎก เรื่องอรรถเรื่องธรรมเป็นสมบัติอันล้ำค่าของเราทุกท่าน
ขอให้บำเพ็ญเถิด พระพุทธเจ้าไม่เคยโกหกโลกมาแต่กาลไหน ๆ ไม่ว่าพระพุทธเจ้า
พระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาเอก เพื่อรื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์โดยลำดับเท่า
นั่นเอง

ไม่เหมือนกิเลส กิเลสมีตัวโตขึ้นมาหลอกสัตว์โลกให้ลุ่มจมๆ ไปด้วยกันหมด
แต่สัตว์โลกก็ไม่เคยเข็ดหลาบอิมพอ จึงต้องติดดินไปกับกิเลส แยกตั้งแต่กองทุกข์ บ่น
เข้าบ่นเย็น บ่นทุกวี่ทุกวัน ทุกเวลา ปากไหนมีแต่ปากบ่นเต็มบ้านเต็มเมือง เพราะ
หัวใจมันร้อน ออกมามันก็ออกมาทางปากบ่น ไปขายใครก็ไม่ซื้อ เพราะมันมีอยู่
เต็มหัวใจด้วยกัน ถ้าเป็นของเขามิ ของเราไม่มีไปซื้อขายกันก็ค่อยยังชั่ว อันนี้มันมีเต็ม
บ้านเต็มเมืองเรื่องของกองทุกข์ เพราะกิเลสสร้างขึ้นมาจากคนที่ลุ่มเนื้อลุ่มตัวนี้เป็น
อย่างนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาทุกคน

วันนี้เราก็ได้อุตสาหะพยายามมาจากทั้งทางใกล้ทางไกล เพื่อเห็นแก่ชาติบ้าน
เมืองของเรา ซึ่งกำลังจะลุ่มจมอยู่เมื่อเร็ว ๆ นี้ เวลานี้ก็ฟื้นฟูขึ้นมาด้วยกำลังแห่งความ
รักชาติ แห่งความเสียสละและความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องทั้งหลาย ได้ปรากฏ
เด่นขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ เวลาที่ทองคำของเราก็ได้ถึง ๕,๕๖๐ กิโลแล้ว ดอลลาร์ก็ได้
๗ ล้าน ๒ แสนกว่า ส่วนเงินสดนั้นก็ได้อำนาจทองคำ รวมกันแล้วเป็น ๙๕๑ ล้านแล้ว
เหลือจากนั้นเราก็ช่วยชาติบ้านเมือง ที่ไหนมีความจำเป็นที่จะช่วยเหลือก็ต้องช่วยเหลือ
ไปทั่วประเทศนั้นแหละ โดยการปลูกสร้างสถานสงเคราะห์คนทุกข์คนจน โรงร่ำโรง
เรียน โรงพยาบาลทั่วประเทศไทย เงินประเภทนี้ออกแบบนั้น ส่วนเงินประเภทหนึ่งเข้า
สู่คลังหลวง กรุณาทราบตามนี้นะ

หลวงตาได้พาพี่น้องทั้งหลายช่วยคราวนี้ ช่วยอย่างสุดเหวี่ยงเลย เพราะหลวงตา
ได้ช่วยด้วยความเต็มใจเต็มใจ ด้วยความเมตตาล้วน ๆ ทีเดียว จึงไม่มีอะไรที่จะแบ่ง

สิ้นปันส่วนจากสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมามากน้อย แม้แต่บาทเดียวหลงตาไม่มี หลวงตาไม่แตะ หลวงตาทำด้วยความบริสุทธิ์สุดส่วนจริง ๆ ในชีวิตนี้ก็ได้ทำเต็มสติเต็ม ส่วน หาที่ต้องติดนินไม่ได้ ว่าได้คดโกงพี่น้องบาทใดบ้าง สตางค์ใดบ้าง ไม่เคยมี ได้มา เท่าไร ๆ เราเก็บหอมรอมริบไว้หมดเลย พิถีพิถันมากที่สุด เงินทองข้าวของนี้ก็หลงตา เป็นผู้ถือบัญชีเอง ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนไม่เคยสนใจกับการเงินการทองเลยนะ แต่เวลาความ จำเป็นเกี่ยวกับการรับผิดชอบในบ้านเมืองของเรา จากสมบัติที่พี่น้องบริจาคนี้จึงต้องได้ หมุนเข้ามาเป็นเจ้าของบัญชีฝากสมบัติพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าโครงการช่วยชาติ

เราได้มาถือบัญชี เป็นผู้ฝาก เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว ไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดก็ตามมาทำการงานแทนเราได้เลย เพราะเราไม่แน่ใจในการกระทำของเขา ซึ่งไม่เหมือนกับเราทำเอง เพราะฉะนั้นเราจึงต้องทำเอง บัญชีเงินทั้งหลายนี้หลวงตาเป็นผู้เก็บเอง เป็นเจ้าของเอง เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่าย เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความรู้ไหลแตกซึมไปไหนเลย และถ้าหลวงตายังช่วยพี่น้องทั้งหลายอีก จนกระทั่งวันตายจะไม่มีเช่นเดียวกัน เพราะ หลวงตาทำด้วยความบริสุทธิ์ล้วน ๆ ต่อบรรดาพี่น้องทั้งหลาย สละทุกอย่างเลย ลำพัง หลวงตาแล้วไม่มีอะไร หลวงตาพอทุกสิ่งทุกอย่าง บอกให้พี่น้องให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ตามภาษาธรรม

ภาษาธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ได้บอกว่าได้ เสียบอกว่าเสีย ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว เขาไปทำความไม่ดีตามโลกตามสงสารตามคติของคนทั่ว ๆ ไป เขาได้เขาก็บอกว่าได้ เขาเสียเขาก็บอกว่าเสีย เช่นเขาเล่นการพนัน เขาได้เท่าไร เขาเสียเท่าไร เขาก็พูดได้เต็มปากของเขา ไม่เห็นมีใครไปตำหนิติเตียนเขา ที่นี้เราเสาะแสวงหาคุณงาม ความดี เราได้มากได้น้อยเราก็พูดตามที่เราได้ ซึ่งเป็นความสัตย์ความจริงเช่นเดียวกัน จึงไม่มีอะไรที่จะขัดจะแย้งกันว่าโอ้วอวดอย่างนี้ไม่มี เพราะเป็นภาษาธรรมต้องพูดตรงไปตรงมา

นี่เราก็ได้พิจารณา ได้ทำเต็มกำลังความสามารถ ถึงได้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลาย ฟังว่า เรื่องกิเลสนี้ถ้ายังไม่ได้ขึ้นเวทีต่อกันเสียก่อน ใครอย่าว่างานโดยยากงานใด ลำบาก ให้ขึ้นต่อกันกับกิเลสเสียก่อน ถึงขั้นจะสลบไสลนุ่นนะไม่ใช่เล่น ๆ นะ มันถึงได้ พังลงไป ๆ แล้วก็เอามาพูดได้สบาย หลวงตาได้ทำอย่างนั้นแล้ว โดยไม่มีคำว่าจะมา โอ้อวดพี่น้องทั้งหลาย อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลส เป็นถึงขยะ มันมาเห่าอรรถเห่าธรรม ช่างหัวมันซิ เราหาความดีบความดี ได้ความดีบความดีเป็นสมบัติของเรา กิเลสมันเอา อะไรมาให้เรา มีแต่คอยมากัดมาแตะ มาเตะ มาถีบ มายันให้ล้มเหลวไปเท่านั้นเอง เรา ไม่สนใจกับมัน

นี่เราบำเพ็ญอรรถธรรมมาตั้งแต่บวช จนกระทั่งปานนี้ได้ ๗๐ พรรษาแล้ว ตั้งแต่การบำเพ็ญมาได้อุตสาหกรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย สร้างแต่ความดีตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ ไม่เคยปรากฏว่าได้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเอง เพราะความล่วงเกินศีลธรรมพระพุทธเจ้าไม่มี สร้างมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งบัดนี้ จนเป็นที่พอใจในการสร้างคุณงามความดีทั้งหลายนี้ เรียกว่าพอทุกอย่าง ไม่มีอะไรติดขัดภายในใจวบกพร่อง มีแต่ความสมบูรณ์พูนผลแล้ว เวลาพิจารณาดูโลก โลกกำลังขาดแคลนมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยของเราจะล่มจะจม เพราะกิเลสตัณหาเกินไม่พอ ๆ กัดตบกัดปอดกันไปจะเอาให้ชาติไทยจมทั้งชาติ

เราก็เสียตายเป็นพี่น้องทั้งหลาย จึงได้มาต้านทานกันในเรื่องเหล่านี้ ได้ช่วยชวนชวายนอุตสาหกรรม ผู้ใดมีมากมีน้อยก็ชวนชวายนกันมา ผลก็ปรากฏว่าได้ขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ ดังที่ได้เรียนพี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๕,๐๐๐ กว่ากิโลแล้ว ดอลลาร์ เป็น ๗ ล้านกว่า เงินสดก็ได้มากต่อมาก นี่ก็คือผลแห่งความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ รวมกันเข้าแล้วก็หนุนชาติไทยของเราขึ้นขณะนี้ เวลานี้หลวงตามีความต้องการอย่างเด็ด

เวลานี้ออกเป็นคำเด็ดขาดประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันแล้วว่า การช่วยชาติคราวนี้ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์เราก็ค่อนข้างแน่ใจแล้วว่าไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะเป็นสิริมงคลแก่ชาติของเราเป็นอย่างยิ่งจากคนทั้งประเทศที่ช่วยหนุนกัน เพื่อยกชาติของตนให้เป็นสิริมงคลโดยเอาทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ประกาศก้องให้ทราบทั่วโลกดินแดน ว่าเมืองไทยช่วยตัวเอง มีอะไรเป็นเครื่องหมาย เราก็บอกว่ามีทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นเครื่องหมาย ใครจะมาตีฉินินทาอะไรไม่ได้ เพราะเราทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ตามที่หัวหน้าประกาศเรียบบรรยายแล้ว ไม่บกพร่อง เราเป็นที่พอใจทั่วหน้ากันในบรรดาคนไทยทั้งประเทศ

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อนุโมทนาสาธุการในผลที่เราได้มาแล้ว และให้ต่างทำนุต่างอุตสาหกรรมชวนชวายน ช่วยกันเป็นลำดับลำดับจนเป็นที่พอกับความต้องการของเรา แล้วเราจะอยู่เป็นสุขเย็นใจทั่วหน้ากัน วันนี้พุทธธรรมะเพียงเท่านั้น วันหลังก็ยังมีพุทธอีก มันก็ตายได้คนเรา ที่พูดทั้งหลายเหล่านี้พูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายเป็นข้อคิด ในฐานะว่าหลวงตาสอนลูกสอนหลานก็ได้ อายุเวลานี้ ๙๐ ปีแล้วนะ มีครูบาอาจารย์องค์ไหน มีพระองค์ใดที่ไปเทศน์ออก ๆ ๆ อยู่ทั้ง ๆ ที่อายุ ๙๐ ปี แต่หลวงตาบวชท่านทั้งหลายก็ได้ยินได้ฟังมานานหลายปีแล้ว เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย เดียวนี้อายุ ๙๐ ปีแล้ว ยังอุตสาหุสอุตสาหุสติดดินอยู่ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่หวังอะไรเลย ไม่มีอะไร พอทุกสิ่ง

ทุกอย่างแล้วก็ยังมาตีตมادينเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากัน ในแดนไทยของเรานี้แหละ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ อุตส่าห์พยายามทุกท่านทุกคน เมืองไทยเราจะเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา เรื่องความเป็นสิริมงคลพี่น้องชาวไทยจะได้รับทั่วหน้ากัน

เอาละ การแสดงธรรมนี้ก็เห็นสมควรแก่ธาตุแก่ขันธ์ แก่กาลเวลา ขอความ สวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

อ่านและฟังธรรมเทศนาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.com or www.Luangta.or.th